

АКТУАЛЬНІСТЬ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЛЕКСНОГО ПІДХОДУ ПІДВИЩЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ

Сердюк В.Р. д.т.н., професор кафедри Інженерних систем в будівництві
Франишина С.Ю. аспірант кафедри Інженерних систем в будівництві

Вінницький національний технічний університет

Актуальність дослідження проблеми підвищення енергетичної ефективності в Україні зумовлена високим рівнем витрат паливно-енергетичних ресурсів на одиницю кінцевої продукції, робіт, послуг. Енергоємність вітчизняного виробництва втричі перевищує аналогічні значення в розвинених країнах світу[1]. Докорінної модернізації потребують не лише виробниче обладнання, технологічні процеси, а й організаційно-управлінські підходи, методи та інструментарій регулювання проблемою енергозбереження та енергоефективності. Кардинальних змін потребує система управління процесами підвищення енергоефективності, що має відповідати принципам комплексності, безперервності та цілеспрямованості, з чітко вираженим мотиваційним механізмом взаємодії кадрового ресурсу на підприємстві.

Безперечно, основний потенціал енергоефективності зосереджено в заходах технічного характеру, що передбачають повномасштабну модернізацію, технологічне переоснащення промислових виробництв та потребують значних обсягів капітальних витрат, а тому і реалізуються дуже повільно, особливо в нашій країні. За відсутності в країні дієвих та ефективних економічних, інвестиційних механізмів стимулювання промислових підприємств, більшість з яких знаходиться в приватній власності – процеси якісного підвищення енергетичної ефективності будуть складними та довготривалими.

Вагомий внесок в підвищення енергетичної ефективності промислових об'єктів, з урахуванням досвіду розвинених країн світу, належить заходам організаційного характеру на рівні управління техніко-технологічним, кадровим, ресурсним потенціалом господарського об'єкта. Сьогодні на реальних підприємствах промисловості будівельних матеріалів, досягається значна економія паливно-енергетичних ресурсів внаслідок реалізації окремих організаційних заходів, таких як оптимізація режимів тепловологісної обробки бетону, досягнення максимально ефективного режиму завантаження виробничого обладнання, операційне зменшення стадій технологічного процесу, покращення режимних та технологічних параметрів виробничого процесу тощо[2]. Тим більше, що реалізація таких заходів здійснюється практично без понесення значних фінансових витрат і дозволяє отримати результат у короткостроковій перспективі.

Незаплановані простої, збої в роботі основного устаткування, аварійні ситуації, експлуатаційні помилки обслуговуючого персоналу при роботі з виробничими засобами – усе це безпосередньо впливає на рівень споживання

енергоносіїв, а отже і на кінцеву енергоемність виробництва продукції. Мінімізувати або взагалі нівелювати вплив вище перерахованих факторів можливо за допомогою раціоналізації внутрішніх процесів, організаційно-управлінських рішень та заходів стимулюючого характеру стосовно внутрішньої корпоративної культури споживання енергоресурсів. Проте, як підтверджує вітчизняна практика, подібні заходи фактично повністю ігноруються через брак часу, інформаційних ресурсів, відсутність власного досвіду в реалізації таких рішень.

З урахуванням вище зазначених факторів, вважаємо за доцільне при оцінюванні рівня енергоефективності на об'єкті використовувати більш системний та комплексний підхід, що дозволить врахувати якість та ефективність організаційно-управлінської структури в аспекті реалізації заходів з підвищення енергетичної ефективності. Тому пропонується застосовувати поняття комплексної діагностики рівня енергетичної ефективності, що має ширший категоріальний та понятійний діапазон та дозволить здійснити повномасштабну оцінку стану споживання енергоресурсів і не обмежиться енергетичним аудитом, експертизою чи енергетичним обстеженням, адже будь-які зміни починаються з управлінських рішень.

Рисунок 1 – Основні компоненти комплексної діагностики рівня енергетичної ефективності

В перспективі передбачається розробка організаційно-методичного, методологічного забезпечення проведення комплексної діагностики та управлінського інструментарію для ефективного проведення системної політики підвищення енергетичної ефективності на підприємстві.

Список використаних джерел

1. Сердюк В. Р. Сучасні енергоефективні технології виробництва залізобетонних виробів / В. Р. Сердюк, С. Ю. Франишина // Матеріали XLVI регіональної науково-технічної конференції професорсько-викладацького складу, науковців, аспірантів та студентів підрозділів університету з участю працівників підприємств м. Вінниці та Вінницької області – Режим доступу: <https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2017/paper/view/2625/1984>
2. Сердюк Т.В. Організаційно-управлінське забезпечення процесу підвищення енергетичної ефективності виробництва /Т. В. Сердюк, С. Ю. Франишина // Міжвідомчий науково-технічний збірник. Будівельне виробництво. – 2017. – № 62/1. – 129 с. – С. 82-87.